

Josep Anton Duran i Lleida

"L'adversari d'Aznar a Catalunya és el seu propi partit"

Després del congrés, el president del comitè de govern d'Unió Democràtica de Catalunya parla de les relacions amb Convergència i amb altres partits, com també de la seva concepció federal de l'estat.

És un fet objectiu que la coalició Convergència i Unió té bons resultats electorals i que és l'excepció dels conflictes interns que han afectat la gairebé totalitat de partits del panorama polític espanyol. La coalició té una imatge positiva però vostè ha aparegut en alguns mitjans com un element crític que ha donat una imatge d'incomoditat dins la coalició...

—La coalició CiU és un model d'estabilitat política no solament en el marc espanyol sinó també en el marc europeu. Això és la primera qüestió, la segona és que Unió Democràtica de Catalunya (UDC) planteja que la coalició és una realitat plural i per tant ha de cercar tots els mitjans per aprofundir, en el marc d'aquesta realitat plural, en el seu patrimoni. Això pot comportar en moments determinats aquesta sensació d'incomoditat que mai és personal. Que ens sentim bé dins de la coalició no vol dir que no ens hi puguem sentir millor, però això no rebaixa gens ni mica l'estabilitat de la coalició i menys quan tot es fa en el marc del debat democràtic que s'està produint en el marc de la coalició, concretament arran del darrer congrés d'UDC.

—Així, vostè veu perfectament compatible l'afirmació de la personalitat d'Unió i l'estabilitat de la Coalició.

—Compatible i necessària. Jo no entendria una coalició si les dues parts no es projecten. Les coalicions es fan per sumar actius.

—Però en una coalició també hi ha la possibilitat d'absorció de la part que pesi menys per part de l'altra...

—Evidentment, si nosaltres no féssim esforços per projectar el nostre actiu, al final no tindria sentit l'existència de dos partits i hi hauria una fusió que implica dues voluntats de fer l'absorció, que significa que se t'engulen.

—Vostè ha afirmat alguna vegada que no descartava deixar la coalició. ¿No

creu que aquestes afirmacions donen a CiU un aire conjuntural?.

—Si vostè em preguntés si som capços de presentar-nos sols a les eleccions, jo respondria que sí i tant! ¿Per què no? Però aquest no és el plantejament ni la voluntat que són de continuïtat. Convergència Democràtica de Catalunya va portar a terme l'operació reformista que era un intent seriós de participar en la política espanyola i mai UDC ho va considerar com un intent de posar en perill l'estabilitat de la coalició.

—Les relacions d'UDC amb CDC s'estableixen a través d'una comissió d'enllaç. Hi veu defectes en aquest sistema?. Ho dic per allò d'haver proposat una direcció col·legiada.

—Si les nostres relacions s'establiessin a través de la comissió d'enllaç exclusiva-ment, hi hauria molt poca relació. Hi ha molts contactes personals i sectorials. En Roca i jo mateix ens veiem sovint. El que jo dic és que si arribéssim a comprovar que la comissió d'enllaç és insuficient hauríem de pensar en una altra fórmula que podria ser la direcció col·legiada. Però encara podem aprofundir molt en la comissió d'enllaç.

—Tot i que sembla que la coalició CiU té bona salut, penso que en el cas que certs temes com l'avortament i l'eutanàsia esdevinguessin un tema polític de primera fila en el país, per força s'haurien de produir friccions entre vostès i els convergents. ¿No ho creu així?

—Sobre el tema de l'avortament quan es va plantejar al Parlament de Madrid, UDC hi va votar en contra i Convergència va donar llibertat de vot als seus diputats, alguns dels quals van coincidir amb els plantejaments d'Unió i d'altres no. El nostre pacte de coalició estableix llibertat de posicionament dels partits en temes com aquests i també en altres com ensenyament i en organització territorial de l'estat. Nosaltres tenim sobre aquest punt

una visió confederal que Convergència no comparteix i no passa res.

—Parlem ara del seu partit, d'UDC, tinc informacions que en el si d'UDC hi ha una tendència que no és tan progre-sista com a vostè li agradaria i que s'identifica amb sectors de l'Opus.

—No és cert, no hi ha cap tendència en el si d'UDC. Hi ha algun militant que és de l'Opus i ho han dit públicament, ara, no constitueixen cap grup ni tendència dins el partit. En absolut. A més, jo no permetria que hi hagués en el si del partit un corrent de pensament identificat amb posicions confessionals.

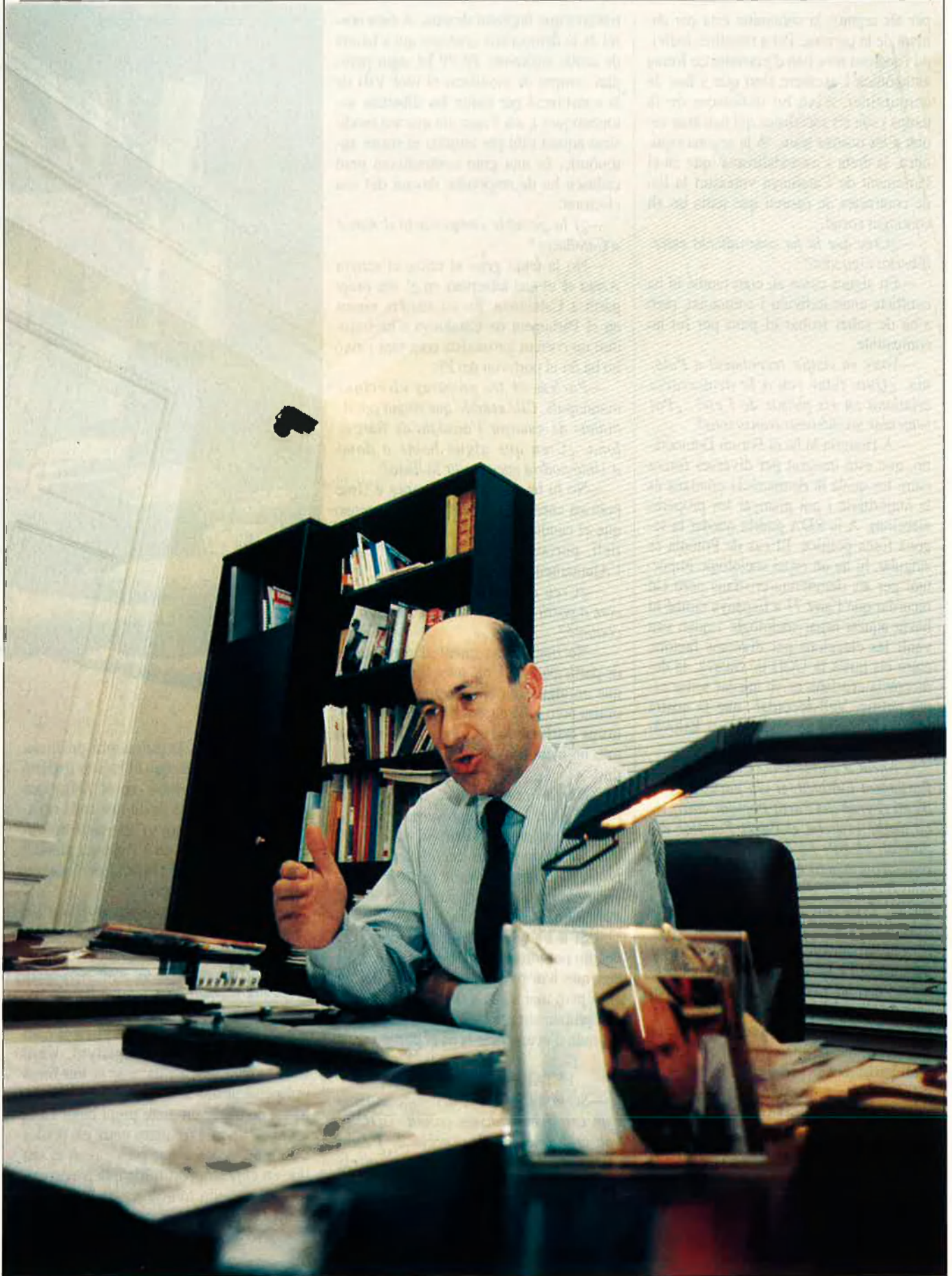
—¿Condiciona l'actual política d'Unió Democràtica el fet de ser un partit amb més de mig segle d'història?

—El passat sempre condiciona i tenim els exemples d'Esquerra Republicana i del PSUC, però no entraré a valorar si ho fa positivament o negativament. En el nostre cas ens condiciona positivament perquè si ara som més forts que mai és perquè hem estat fidels a la nostra ideologia, evidentment amb revisions i adaptacions.

NI LIBERALS NI SOCIALISTES

—Tot i que des de fora qualifiquin el seu partit de dreta, UDC amb els seus principis d'humanisme cristià fa una aportació de sensibilitat social que contradiu, fins a cert punt, la fal·lera d'enriquiment individual que preconitza el liberalisme. ¿No estan en aquest sentit acostant-se al socialisme democràtic?

—Segurament el socialisme democràtic és el que s'acosta a les nostres posicions. Això és un tema profund perquè, a finals del segle XX, la clàssica divisió de dreta i esquerra està superada. En segon lloc, la democràcia cristiana és una ideologia de caràcter progressista i naix per superar el liberalisme i el socialisme. Per als primers la persona pot fer el que li doni la gana perquè està per damunt de la comunitat,

per als segons, la comunitat està per damunt de la persona. Per a nosaltres individu i societat no s'han d'entendre de forma antagonica i excoent sinó que s'han de conjuminar. Això ho defensem de fa temps i són els socialistes qui han anat venint a les nostres tesis. A la segona república, la dreta s'escandalitzava que en el Parlament de Catalunya votéssim la llei de contractes de creureu que tenia un alt contingut social.

—*¿Creu que hi ha contradicció entre llibertat i igualtat?*

—En alguns casos sí, com també hi ha conflicte entre individu i comunitat, però s'ha de saber trobar el punt per fer-ho compatible.

—*Vostè va viatjar recentment a Polònia. ¿Quin futur veu a la democràcia cristiana en els països de l'est? ¿Pot vehicular les diferents transicions?*

—A Hongria hi ha el Fòrum Democràtic, que està integrat per diverses forces entre les quals la democràcia cristiana és la majoritària i pot guanyar les properes eleccions. A la RDA podria quedar la segona força política. El cas de Polònia és singular, hi ha un espai sociològic important per als democrata-cristians però cal recordar que l'any 77 a Espanya també hi havia aquest espai sociològic i quan van venir les eleccions per diversos factors, entre els quals la UCD de Suárez, la democràcia cristiana es va quedar sense espai polític. Vull recordar que la nostra ideologia també és important a Eslovàquia, a Eslovènia i a Lituània.

—*Anem a Europa occidental. En el Parlament Europeu, el seu partit es troba en el grup del Partit Popular europeu on també es troba el Partit Popular espanyol, el PP. ¿S'hi senten còmodes compartint aquest espai? Aznar va dir fa pocs dies a Barcelona que vol prendre-li a CiU, i per tant a Unió, part de l'electorat...*

—Efectivament, compartir aquest espai amb el PP no ens és còmode políticament i així ho vam posar de manifest davant de l'opinió. Vam treballar a fons perquè no entressin sabent que perdríem. De tota manera ells només estan en aquest grup parlamentari però no en l'organització de partits democrata-cristians. El fet que estiguin en el mateix grup parlamentari que nosaltres respon a la tesi del partit democrata-cristià alemany, el majoritari en el grup, que vol sumar el que sigui a fi de tenir tants diputats com el grup socialista. Nosaltres hem combatut aquesta postura que no compartim però tampoc es

tractava que fugíssim de casa. A casa nostra és la democràcia cristiana qui s'hauria de sentir incòmoda. El PP ha sigut partidari sempre de modificar el títol VIII de la constitució per reduir les llibertats autonòmiques i, ara Fraga diu que vol modificar aquest títol per ampliar el sostre autonòmic, és una gran contradicció però cadascú ha de respondre davant del seu electorat.

—*¿I la possible competència d'Aznar a Catalunya?*

—No la temo gens ni mica, el senyor Aznar té el seu adversari en el seu propi partit a Catalunya. En els darrers mesos en el Parlament de Catalunya s'ha introduït un corrent lerrouxista com mai i això ho ha fet el portaveu del PP.

—*Parlem de les properes eleccions municipals, CiU sembla que tingui possibilitats de guanyar l'alcaldia de Barcelona. ¿Creu que algun home o dona d'Unió podria encapçalar la llista?*

—No hi ha dubte que persones d'Unió podrien encapçalar la llista, però jo penso que el candidat idoni és Josep Maria Cullerell, portaveu de la nostra coalició a l'Ajuntament de Barcelona.

—*¿Creu que estan ben representats com a partit en les llistes electorals de la coalició?*

—No tinc queixa quant al percentatge de participació d'Unió a les llistes. És cert que en alguns àmbits la representació és minsa però en d'altres és bona com en els grups parlamentaris, però jo m'estimo més un increment qualitatiu que quantitatiu.

—*Un partit amb el qual Unió té bona relació és el PNB que governa en pacte amb els socialistes. Vostè ha manifestat que cal recuperar els socialistes per un projecte nacional. ¿Veuria factible en alguna circumstància un pacte com el del País Basc a Catalunya?*

—Si a l'any 80 va ser possible, ¿perquè no pot tornar a ser-ho en el futur?. És cert que han passat moltes coses del 80 ençà però mai s'ha de descartar el diàleg. Cal primar sempre la governabilitat, una fórmula d'aconseguir-la és el pacte.

ESTAT PLURINACIONAL

—*Seguint la tradició del regionalisme i un cert nacionalisme català, UDC té una gran fe en la construcció de l'estat plurinacional espanyol, però quan els partits majoritaris espanyols rebutgen aquest concepte en favor del de nació única espanyola, ¿no senten vostès que estan en un compromís de via morta?*

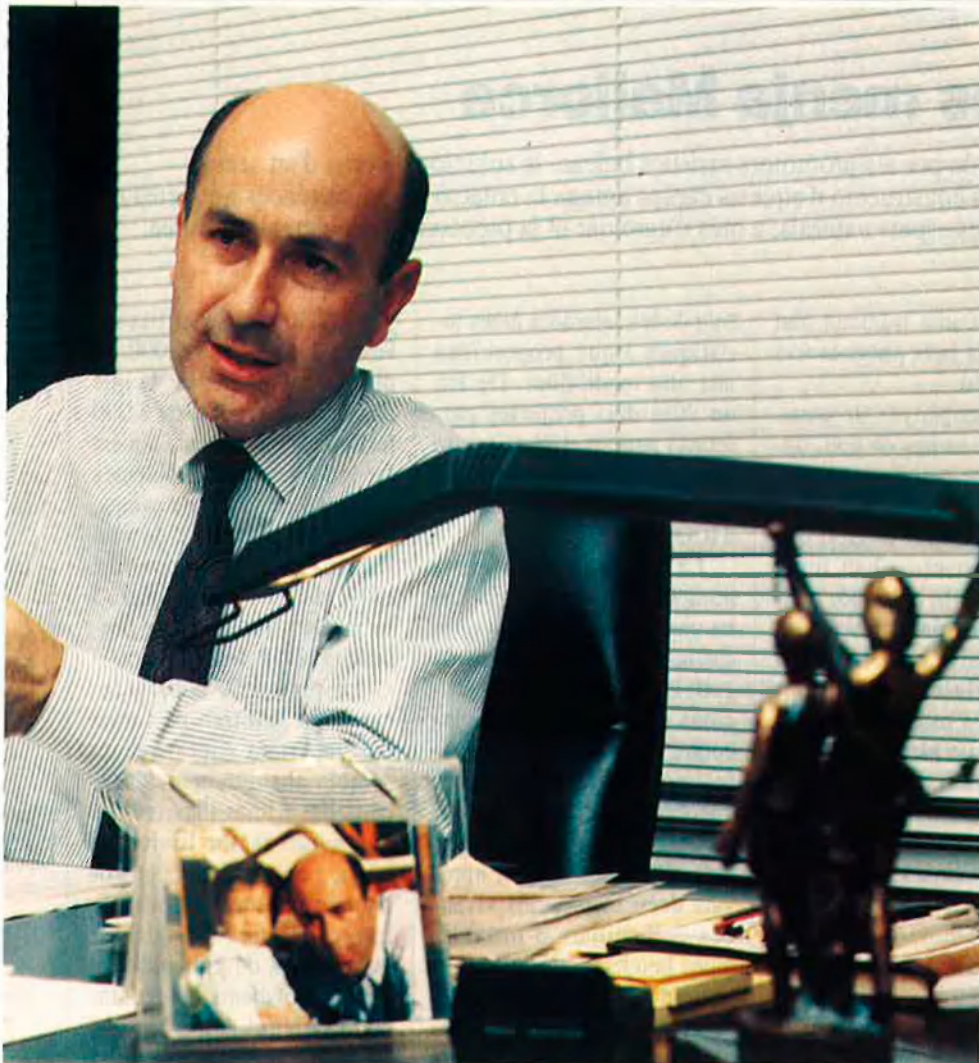

—Se sent com si estiguessis predicant en el desert. És cert que hi ha una tradició del catalanisme polític en el sentit que apuntava, però jo he de dir que cada vegada em preocupa menys l'aportació de Catalunya en el marc de l'Espanya plural i em preocupa més l'aportació de Catalunya en el marc d'Europa.

—*¿Creu que l'expressió política de l'independentisme sociològic ha de passar pels partits establerts i més o menys nacionalistes, o bé ha de tenir un partit propi i òbviament més radical que els actuals?*

—Si l'independentisme es planteja com a separació del marc espanyol, Unió Democràtica de Catalunya no és una força independentista. Si es planteja com la voluntat de trobar un marc propi basat en la no-existència de fronteres entre els pobles d'Europa, doncs sí que poden tenir el seu lloc en el nostre partit. Els independentistes que vulguin trencar amb el marc espanyol han de crear el seu propi partit.

—*¿No pensa que les autonomies es*

"Hem defensat sempre la confederació dels pobles de la Península Ibèrica"

veuen excessivament sotmeses a les contingències del govern de torn?

—Hem constatat una regressió important en l'autonomia des que governa el PSOE que potser arranca una mica abans, des del 23-F del 1981. Si hi hagués unes regles de joc estables i un àrbitre que les volgués interpretar bé, en aquest cas el Tribunal Constitucional no hi hauria d'haver cap problema. El que passa és que un codi penal difícilment és objecte d'interpretació mentre en un text polític això no és així. Hi ha dues possibles lectures de la constitució, la que permet l'encaix de Catalunya en el conjunt de l'estat i la que no ho permet. Clarament, s'està optant per la segona lectura.

—¿I quin seria el sistema per a eliminar les ambigüitats?

—El que nosaltres hem defensat sempre: la confederació dels pobles de la Península Ibèrica. Totes les competències que afecten Catalunya en la nostra condició interior ens les quedem nosaltres i les que no podem assumir com exèrcit i altres aspectes se les queden vostès. Aquest se-

ria un marc de joc establíssim.

—¿Aquest federalisme que defensa UDC té alguna cosa a veure amb la proposta federal que van fer els socialistes catalans?

—No té res a veure. El nostre federalisme va de baix a dalt i parteix del reconeixement de la sobirania del poble de Catalunya com a punt de partida...

—Però la Constitució no contempla això...

—Quan la Constitució diu que la sobirania resideix en el poble espanyol es barra el pas al federalisme autèntic. Com deia abans, aquest ha de tenir com a punt de partida una situació de sobirania plena per després cedir-la en la mesura que es cregui convenient. La Constitució actual ens traspassa unes competències de l'estat perquè la sobirania està allà i de dalt a baix no ens interessa.

—¿És partidari de la reforma de la Constitució?

—Abans d'arribar a això hi ha uns passos previs que és fer complir el que vam pactar. Per exemple, l'Estatut actual no té

res a veure amb el que vam pactar l'any 79. "L'Estatut és pacte d'Estat, fem-lo complir" és un eslògan nostre. L'Arzallus deia l'altre dia en el nostre congrés que no podem esperar gran cosa més de la Constitució espanyola, jo ho comparteixo i diria que hem d'esperar molt més de la Constitució europea.

—Ara que la tempesta de l'autodeterminació està minvant, ¿creu que algú n'ha tret rendibilitat política i, a la inversa, creu que ha perjudicat especialment algú?

—Sincerament, n'ha tret rendibilitat Esquerra Republicana de Catalunya. Era un partit petit que havia sofert una divisió important i això els va donar un protagonisme especial. Però a mi m'agradaria que quedés de tot plegat alguna cosa més que un profit partidista. M'agradaria que totes les forces polítiques, ens haguem equivocat o no en el moment de posicionar-nos, penséssim en la manera de com s'ha d'orientar en el futur el dret a l'autodeterminació en la construcció d'Europa.

Albert Punsola